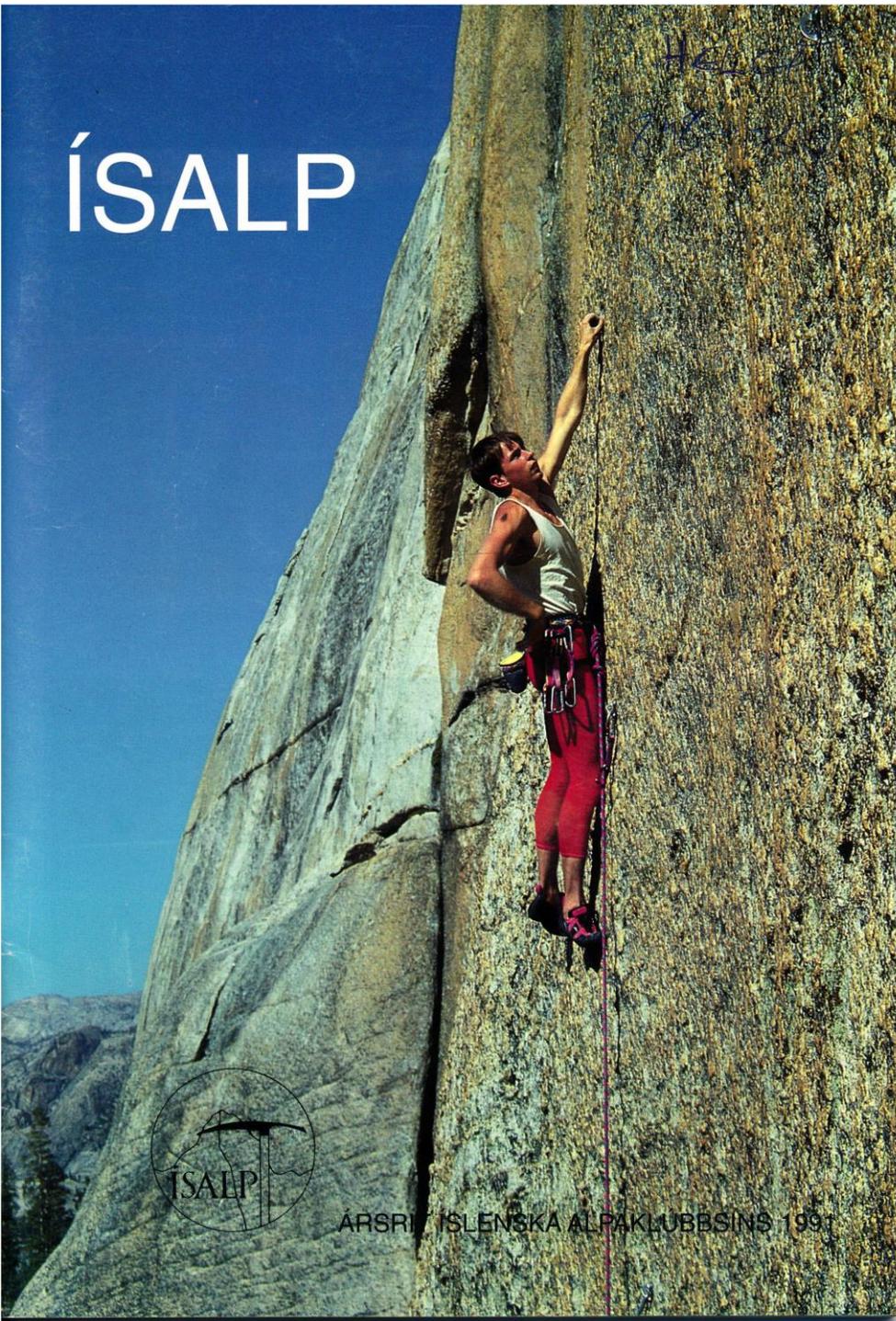

ÍSALP

ÁRSRÍF ÍSLENSKA ALPAKLUBBSINS 1991

Fréttapistill

umsjón Guðjón Snær Steindórsson og Snævarr Guðmundsson

Fréttapistill ársins greinir frá helstu atburðum frá hausti 1990 til áramóta 1991 - 92.

Klettaklifur var mun meira áberandi á síðasta ári heldur en ísklifur. Ástæðuna má rekja til þess hversu umhlypingasamt veðrið var yfir vetrarmánuðina. Góðar aðstæður voru til ísklifurs í janúar '91 en rigning og hlýindi eftir það héldu mönnum frá verki fram undir páska.

Af erlendum vettvangi bar helst til tíðinda að nokkrar Alpa- og Evrópu ferðir voru farnar af Ísalp félögum ásamt árangursríkri ferð til Bandaríkjanna nú í haust. Einnig fórst félagi í Ísalp á sviplegan hátt á fjallinu Pumo Ri í Nepal. Fleiri slys áttu sér stað á árinu og eru tíð slys á síðustu árum orðið alvarlegt umhugsunarefni.

gráðu, en hana klifu þeir á einum degi. Jón Haukur og Hallgrímur klifu einnig **Rebuffat leiðina** á S-hlið Aiguille du Midi og í lok ferðar klifu þeir, Jón Haukur og Guðni, **Brenva Spur** á Mt. Blanc. Þótti ferðin takast með ágætum þrátt fyrir meiri vætu en þöntuð hafði verið.

Páll Sveinsson fór ásamt Hallgrími Magnússyni í Alpna í júlí. Hóf Páll ferðina með því að vera fararstjóri nokkurra félaga FÍ á Mt. Blanc, en á meðan klifraði Hallgrímur þrjár leiðir með félögum HSSK (sjá framar). Þegar Páll hafði lokið fararstjórninni, klifruðu þeir saman nokkrar leiðir á Chamonix svæðinu. Fyrst fóru þeir **Swiss Route**, sem liggur upp suðurhlíð **Grand Capucin**, hreina 300 m granfleið af TD+ gráðu.

Daginn eftir fóru þeir á **Risatönnina**. Lögðu þeir af stað við sólarupprás og voru því þeir einu í leiðinni fram eftir morgni. Mæla þeir eindregið með þessu fyrirkomulagi ef menn vilja sleppa við biðröð. Í staðinn þurfa klifrarar að þola smá kulda. Síðar var farin **Vaucher-route**, sem er 500 m TD leið, en hana fóru þeir aðeins á 6 tímum og **Pyramid Du Tacul**, 200 m granfleið af gráðunni D. Að lokum fóru þeir **Tour Ronde hrygginn** á Maudit sem er á milli Mont Blanc du Tacul og Mt Blanc. Er þetta mjög löng og opin en jafnframt skemmtileg blönduð ís- og klettaklifurleið af gráðu D+. Þegar upp hrygginn var komið var áfram haldið upp á Mt. Blanc og þaðan niður Grand Mulet leiðina.

FJALLAMENNSKA

ÚTLÖND

ALPAR

Chamonix

Dagana 11. - 24. júlí voru þrjú félagar úr Hjálparsveit skáta í Kópavogi á ferð í Ölpunum. Það voru þeir Guðni Bridde, Jón Haukur Steingrímsson og Valdimar Harðarson. Byrjuðu þeir á að ganga á Mont Blanc du Tacul og voru þá einnig í för með þeim Hallgrímur Magnússon, Katrín Oddsdóttir og Rákel Sif Guðmundsdóttir. Klifu þeir síðan hina víðfrægu „Lummu“ ásamt Hallgrími (D gráða) og **Frendo Spur** á Aiguille du Midi, 1200 m leið af D

Páll Sveinsson og Hallgrímur Magnússon á tindri Grand Capucin. Úr safni Páls Sveinssonar

Þeir Heimir Viðarsson og Þórarinn Pálsson voru í Evrópu frá 16. júl til 13. ágúst. Höfu þeir ferðina á klifri í **Fontainbleu** en héldu síðan til Chamonix þar sem þeir fóru á Tacul. Eftir það fór að rigna svo að þeir skruppu niður á „Riviera“ til Cassis og klifruðu í klettum. Þegar stytt hafði upp í Chamonix var haldið þangað á ný og farið á „Íslendingaslóðir“ þ.e. „Lummuna“, Risatönnina, **Rebuffat** á Midi, Mt. Blanc og **Pyramid du Tacul**. Að lokum fóru þeir til Zermatt og upp á **Matterhorn**.

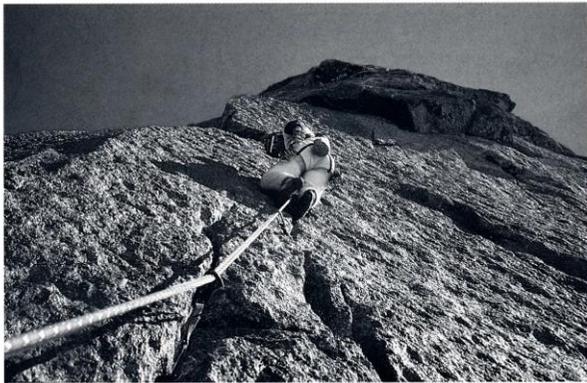
Í byrjun júlí brugðu þeir feðgar Haraldur Örn Ólafsson og Ólafur Örn Haraldsson, sér í Alpana. Þeir fóru á Mont Blanc eftir hinni hefðbundnu **Gouter**-leið. Ferðin gekk vel nema Haraldur varð hæðarveikur og varð að láta staðar numið í Vallot skálanum (4362 m) en Ólafur náði tindinum.

Í júlí í sumar var Tómas Halldórsson á ferð í Ölpunum. Vór hann meðal annars á Mt Blanc og víldi svo skemmtilega til að á leið á toppinn hittu hann Pál Sveinsson ásamt einum félagi í F.Í. og urðu þeir samferða. Þurftu þeir síðan í sameiningu að berjast í stormi á niðurleiðinni. Einnig fór Tómas á Matterhorn.

NEPAL

Pumo Ri (7125 m).

Í haust bauðst Ara K. Gunnarssyni, Ísalpfélagi frá Akureyri þátttaka í breskum leiðangri á fjallið Pumo Ri í Nepal. Hann fór til Skotlands í Sept. '91 þar sem hann hittu félagi sína í leiðangrinum; 7 breta undir forystu Malcolms Duff. Þeir höfðu leyfi til að klífa SA-hrygg fjallsins. Leiðangurinn gekk vel og þeir komu sér upp búðum við og á fjallinu. Efstu búðir voru í 6200 m. hæð. Ara gekk vel að aðlagast hæðinni, hann var því í hópi þeirra sem gat reynt við sjálfan tindinn. Tveir hópar úr leiðangrinum ætluðu sér á tindinn, sá fyrri, leiðangursstjórinn og kona hans ásamt þriðja manni komust öll á tindinn í sæmilegu veðri. Síðari ferðina á tindinn ætluðu Ari og einn breti að fara daginn eftir (þann 9. október) en Bretinn treysti sér ekki þegar að til kom. Ari var ekki á því að gefast upp, ætlaði einn en ákvað svo að vera samferða þjóðverja úr öðrum leiðangri sem var á sömu leið.

Undir þakinu á Gran Capucin. *Ljós. Hallgrímur Magnússon.*

Uppgangan úr efstu búðum sóttist þeim vel og náðu þeir tindinum í þrýðilegu veðri. Niðurgangan gekk vel í fyrstu og var Ari á undan félagi sínum þegar óhappið varð. Í u.þ.b. 6800 m. hæð steypist hann fram yfir sig, útaf hryggnum og úr auglýn niður hlífina.

Þýski samferðamaður hans sá ekki atburðinn en félagar Ara, sem voru á fjallinu neðan við efstu búðir sáu hvað gerðist. Þeir hafa enga skýringu á slysinu aðra en þá að ís hafi hrunið á Ara með fyrr greindum afleiðingum. Aðalleitin fór fram daginn eftir með þáttöku allra leiðangra á staðnum. Þeir fundu lík Ara djúpt í jaðarsprungu nokkrum hundruð metra neðar í hlífinni. Var engum blóðum að fletta um afdrif Ara. Ógerlegt reyndist að ná líkinu upp vegna hengja og snjóflóða ofan við sprunguna og urðu leiðangursmenn að láta þar við sitja. Þegar þetta er skrifað hafa þrír Íslendingar klifið fjallið og komist á tindinn, þar af tveir eftir nýrri leið, en allir hafa farist. Ekkert fjall er þess virði að mannlífi sé fórnað fyrir það.

Trapselle (5.650 m)

Í Október 1990 var Tómas Halldórsson í ferð með Útivist á leið í aðalbúðir Everest leiðangra (5.500 m). Fór hann þá ásamt einum sérpa á fjallið.

ÍSLAND

SUÐ-AUSTURLAND

Fallastakkanöf

Hin stórglæsilega klettaklifurleið Orgelpipurnar var klifin í þriðja sinn

sumarið '90. Þar voru á ferð Björn Baldursson, Stefán Smárason, Árni G. Reynisson og Árni Birgisson. Gekk klifrið ágætlega en leiðin er þriggja spanna 5.10, 5.10, 5.9.

Karl-Kerling-Snókur-Fingurbjörg

Þeir félagar í Hjálparsveit skáta í Kópavogi, Björgvin Richardsson, Einar Stefánsson og Valdimar Harðarson voru á ferð á Vatnajökli í apríl síðastliðnum. Var tilgangur ferðarinnar að vera fyrstir til að klífa Karlinn sem stendur á barmi Kálfafellsdals í Suðursveit. Klifrið var um 30 m og tók um 1 klst. Klifu þeir einnig Kerlingu sem er við hlíð Karlsins. Einnig fóru þeir á Fingurbjörg í Mávabyggðum og Snók í Esjufjöllum.

Humarkló í Heinabergsfjöllum

Í júní voru þeir Björgvin og Valdimar aftur á ferð á Vatnajökli ásamt Guðna Bridde. Frumklifu þeir Humarkló sem er 80 m há klettaspíra í Heinabergsfjöllum. Tók klifrið um 4 klst sökum þess hversu bergið var laust í sér.

Kirkjan

Í vetur fór Einar Stefánsson ásamt sex öðrum félögum úr HSSK á Kirkjuna og er það örugglega fjöldamet.

Hrútfjallstindar

Þann 17. júní klifu þeir Dagur Jónsson, Halldór Magnússon og Ragnar Haraldsson suðurhlífarnar á

Hrútfjallstindum. Gengu þeir inn Svínafellsjökul að kveldi og klifu síðan hrygginn upp á eystra Hrútsfjallið í bytið morguninn eftir. Tók klifrið og niðurfirðin þá félagi 15 1/2 tíma.

Þumall

Það var rólegt yfir Þumli þetta árið; aðeins ein tilraun gerð við hann svo vitað sé og var þar Alpaklúbburinn á ferð. Þurftu þeir frá að snúa vegna veðurs, sjá nánar í pistli um félagsstarfið.

Skarðatindur

Um páskana voru tveir hópar sem hugðust reyna við hinn glæsilega og hrikalega austurvegg Skarðatinds en þurftu báðir frá að hverfa vegna mikillar snjóflóðahættu. Þetta voru þeir Páll Sveinsson og Guðmundur Helgi Christensen annarsvegar og Doug Scott og félagar (sjá Snæfellsnes) hinsvegar.

Vatnajökull

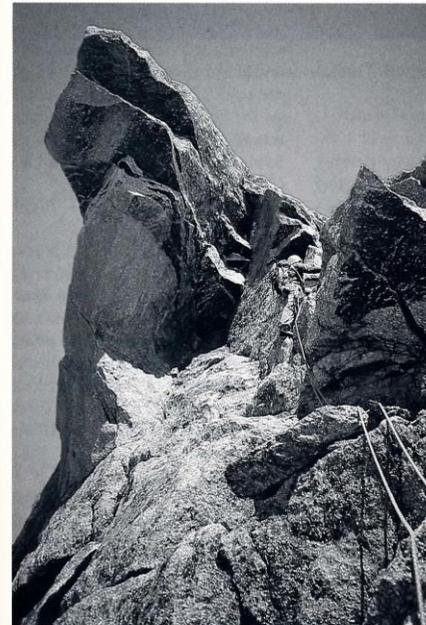
Seinnipart júní gengu þrír feðgar, þeir Haraldur Örn Ólafsson, Ólafur Örn Haraldsson og Órvar Þór Ólafsson, ásamt Ingimundi Stefánssyni yfir Vatnajökul. Þeir lögðu af stað frá Sigurðarskála í Kverkfjöllum 23. júní. Veður var eins gott og best var á kosið, sólskin og logn alla ferðina. Þeir gistu eina nótt í Grímsvötnum og tóku síðan stefnuna á Hermannaskarð. Þann 29. júní náðu þeir Órafajökli, klifu Hvannadalshnúk og fóru niður Sandfellsleið.

SUÐURLAND

Þórsmörk

Mjóni

Sextíu metra Ísfoss af gráðunni IV-V (IV+) gráðu. Ísfossinn samanstendur af tveimur mjóum títumetra ískertum sem standa hvort upp af öðru, eftir það er strembið klifur

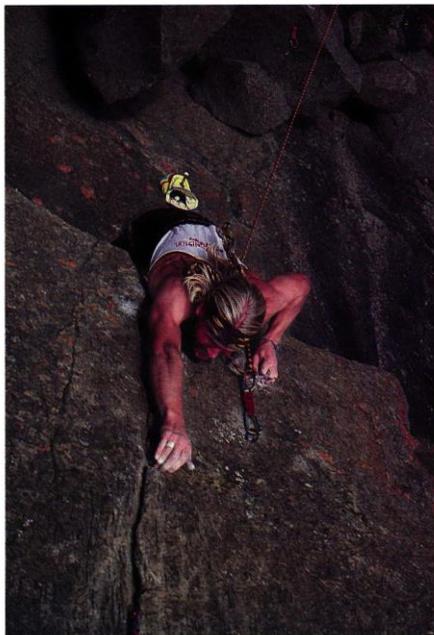
Stemning í Ölpunum. *Úr safni Páls.*

Mjóni í Þórsmörk. *Ljósmynd Óskar Helgi Guðjónsson.*

Í Kerlingu. Úr safni Hallgríms Magnússonar.

Stefán S. Smárason í snörpu klifri. Úr safni Stefáns.

degi hafi legið við að biðröð myndast við hann.

Leið Pektu manna

Vinstra megin við leið nr. I, II - III gráða; byrjar niðri og liggur upp og endar efst! FF: 20. nóv. 91. Jón Þorgrímsson og Sigursteinn Baldursson.

Búahamrar

Fimm nýjar leiðir hafa bæst við á síðasta ári. Björn Vilhjálmsson og Snævarr Guðmundsson klifruðu tvær leiðir í höfðanum austan Flatnasa (II - III og 5.7). Snævarr, Björn Vilhjálmsson og Árni Tryggvason klifruðu leið í hvilftinni austan Loka (leið 35) af IV gráðu; tvær spannar.

Snævarr og Árni Tryggvason fóru einnig eina leið í höfðanum austan Flatnasa (5.6).

Að lokum má geta nýrrar boltaðrar klettaleiðar vestan Flatnasa. Rauða tursins (5.9) sjá sportklifurpistil.

Blikdalur

Vegvísir er nítíu metra IV-V gr. (IV+) ísfoss í botni Blikdals í Esjunni. Fossinn var klifraður í fjórum stuttum spönnum. Aðalerfiðleikarnir fólust í tveimur litlum þökum og lengd leiðarinnar. Þegar fossinn er í góðu ástandi er hann með skemmtilegustu leiðum sem hægt er að klifra, segir Páll Sveinsson, annar þeirra sem leiðina fóru. Mestar líkur eru á að leiðin sé í góðu ástandi seinni hluta vetrar eftir snjólétt tímabil. FF: Apríl 91 af Páli Sveinssyni og Guðmundi Helga Christensen.

Eilífsdalur

Þilið (110 m, V-5) er ísfoss í botni Eilífsdals til hægri við Einfara. Leiðin er tvær tæplega fjörtíu metra langar spannar og ein þrjátíu metra. Síðasta spönnin er annað hvort slútandi íspak eða langt og mjótt ískerti. Það tekur allan daginn að klifra fossinn og er hann eflaust ein allra erfiðasta ísleið á

Íslandi. FF: febrúar 91 af Páli Sveinssyni og Guðmundi Helga Christensen.

Tjaldið

Tjaldið (110 m, V-5) er ísfoss í botni Eilífsdals milli Einfara og Þilsins. Leiðin skiptist í þrjá hluta. Fyrst er IV. gr. ísfoss, síðan íslaus kafli sem kemur undir ískerti og loks lóðrétt snjóklifur sem endar í hengju. Leiðin fær heildargráðuna V en er þó íslaus kafllinn erfiðastur. FF: Mars 91 af Páli Sveinssyni og Guðmundi Helga Christensen.

Stefnið

Stefnið í Eilífsdal (80 m, V-5) er blönduð mosa-, kletta- og ísleið. Hún liggur af Eilífstindi og áfram upp hrygginn og síðan upp stefnið. Aðalerfiðleikarnir eru síðustu þrjátíu metramir. FF: Af Páli Sveinssyni, Guðmundi Helga Christensen og Hallgrími Magnússyni um Páskana '91.

Pöstin undir Eyjafjöllum Úr safni Stefáns.

HVALFJÖRÐUR

Reynivallaháls

Fimm nýjar leiðir litu dagsins ljós síðasliðinn vetur í Reynivallahálsi. eru þetta allt íslænur af svipaðri erfiðleikagráðu þ.e. III og IV. Fallegar leiðir og hóflega erfiðar. Björn Vilhjálmsson, Snævarr Guðmundsson og Árni Tryggvason klifu þær allar á tveimur helgum í janúar. Leiðirnar eru allar á svipuðum slóðum og má sjá þrjár þeirra í áður útgefnum leiðarvísni um Hvalfjörð.

Þyrli

Afbragð heitir nýtt afbrigði af leið nr. 6 (sjá leiðarvísni um Hvalfjörð). Það klifruðu Snævarr Guðmundsson og Guðjón Snær í maí (gr. 5.9). Sama dag fóru Björn Baldursson og Stefán Smárason nýja leið í Þyrli, milli leiða nr. 7 Faxa og nr. 8 Spýjunnar. Gráðuðu þeir hana 5.10.

Guðjón Snær og Snævarr Guðmundsson fóru svo nýja leið í Þyrli í júlí; þriggja spanna leið (5.10 +, 5.4, 5.7). Er hún v. megin við leið nr. 4 í Grófinni, og einhver albesta leiðin í Þyrli, að frumfaranna sögn.

SKARÐSHEIÐI

Í frostaköflum vetrarins voru oft mjög góð skilyrði til ísklifurs í Skarðsheiði, enda lítil snjór en mikill ís. Skessuhornið var vinsælt og NV -veggurinn margsinnis klifinn.

Sólei

Leiðin í Skarðshorni var einfarin af Guðmundi Helga Christensen.

Einnig var farin ný leið við hliðina á Sólei (4 gr.). Hana fóru þeir Guðjón Snær og Haraldur Ólafsson um margar leiðir. Hafa nú þegar verið klifraðar nokkrar leiðir bæði boltaðar og óboltaðar. Góð aðkoma er að klettunum; hægt að keyra að þeim og einnig er þar gott tjaldstæði.

VESTUR- OG NORÐURLAND

Um páskana var Doug Scott á ferð hér á landi á vegum Davids Oswins ásamt þremur öðrum klifurum. Fóru þeir austur í Skaftafell og síðan á Snæfellsnes. Gengu þeir á Snæfellsjökul frá Ólafsvík og þótti það ansi langt rölt. Klifruðu þeir einnig einhverjar íslænur í Kolbeinsstaðafjalli og klettaleiðir einhverstaðar á nesinu, Doug var ekki viss hvar.

SPORTKLIFUR

ÍSLAND

Sportklifrið er afar vinsælt meðal fámenns hóps í Ísalp. Árið 1991 var enn blómlegra en árið 1990 og fjöldamörg sportklifursvæði heima og erlendis voru heimsótt. Blíðviðri sumarsins hjálpaði mikið til og var fjöldi nýrra leiða farinn.

Klifurkeppni

Fyrsta maí var haldin önnur klifurkeppni Ísalp og að þessu sinni í

samstarfi við Slysavarnasveitina Fiskaklett í Hafnarfirði. Fór keppnin fram í stórskemmtilegum klifurveg þeirra Hafnarfirðinga.

Klifraðar voru þrjár leiðir og sex stíghæstu úr tveimur fyrri leiðunum keptu til úrslita í síðustu leiðinni. Úrslit urðu þau að Björn Baldursson bar sigur úr býtum; var hann sá eini er náði að klifra allar leiðirnar. Annar varð Snævarr Guðmundsson og Árni G. Reynisson í því þriðja. Umsjónarmaður og leiðahönnuður var Björn Vilhjálmsson og þótti mönnum honum hafa tekist í alla staði vel, enda leiðirnar skemmtilegar til klifurs og á að horfa.

AUSTURLAND

Miðskjól

Í sumar byrjuðu menn að einbeita sér að nýju klifursvæði í klettabelti sem er við Hnappavelli undir Órafajökli. Er þetta mjög skemmtilegt svæði sem býður upp á mikla möguleika og margar leiðir. Hafa nú þegar verið klifraðar nokkrar leiðir bæði boltaðar og óboltaðar. Góð aðkoma er að klettunum; hægt að keyra að þeim og einnig er þar gott tjaldstæði.

Nýju leiðirnar eru:

Vöflurjámíð (5.9, 15 m. FF: Stefán Smárason, Björn Baldursson og Snævarr Guðmundsson). Sársaukafull spennitakaleið sem liggur upp beina sprungu; auðtryggð.

Sirkus heitir erfiðasta leiðin á svæðinu, enn sem komið er. Flóknar og erfiðar hreyfingar í upphafi leiðar (5.12 15 m 5 boltar. FF: Snævarr Guðmundsson).

Horn tangó (5.9, 15 m, boltuð FF: Stefán Smárason og Björn Baldursson).

Litla yfirsjónin (5.10b, 15 m. FF: Björn Baldursson, Snævarr Guðmundsson og Páll Sveinsson).

SUBURLAND

Pöstin

Tvær nýjar leiðir voru klifraðar í Pöstunum í sumar og er önnur þeirra boltuð.

Snúður (5.8, 20 m. FF: Björn Baldursson og Árni Gunnar Reynisson).

Skinnhúfuklettur í Vatnsdal. Ljósmynd Páll Sveinsson.

Geirvartan (5.10b, 18 m., boltuð, FF: Björn Baldursson, Stefán Smárason og Snævarr Guðmundsson).

SUBVESTURLAND

Valshamar

Vaknað upp við vandan draum (5.10c/d, 20 m. FF: Björn Baldursson). Augnablik (5.11c, 20 m. FF: Björn Baldursson).

Leirvogsgil

Nornadans (5.11d, 7-9 m. FF: Björn Baldursson). Albatros (5.11c, 7-9 m. FF: Björn Baldursson). Kverkin (5.9+, 7-9 m. FF: Björn Baldursson).

NORDURLAND

Skinnhúfuklettur í Vatnsdal

Nýtt klettaklifursvæði er nú að líta dagsins ljós. Er það í Skinnhúfuklettum í Vatnsdal. Hamarinn er um 20 m. og 100-200 m langt klettabelti og á vinstri hönd þegar ekið er inn dalinn. Aðeins er um 5 mín. gangur frá vegi að leiðunum og eru þær allar boltaðar. Leiðirnar sem komnar eru heita:

Mýramóri (5.11a, 20 m. FF: Snævarr Guðmundsson og Jón Geirsson).

Kóngulóarmaðurinn (5.11c, 20 m. FF: Björn Baldursson).

Pálsleið (5.10a, 20 m. FF: Páll Sveinsson).

Þar sem beljurnar fljúga á eyrunum yfir vötnin (5.12a, 20 m. FF: Björn Baldursson og Snævarr Guðmundsson).

Tarfarnir í túninu (5.11a, 20 m. FF: Snævarr Guðmundsson og Jón Geirsson).

Næturdraumur (5.10b, 20 m. FF: Árne Birgisson).

Móraður í mýrinni (5.11c-d, 20 m. FF: Björn Baldursson).

Steinbarn (5.11d, 15 m. FF: Snævarr Guðmundsson).

Munkaþverá

Undir brúnni, heitir tíu metra löng klettaklifurleið í Munkaþverárgili á Akureyri. Er hún efsta leiðin í gílinu til þessa, og segir heiti hennar til um nánari staðsetningu. Leiðin var fyrst klifin „bleikpunkt“, þ.e. allar tryggingar til staðar og tilbúnar, því leiðin er tortryggð (5.8, 10 m. FF: júní '91 af Páli Sveinssyni).

Stálhnefi (5.11c, boltuð. FF: Stefán Smárason og Björn Baldursson).

ÚTLÖND

EVROPA

Í byrjun mars fóru þeir Stefán Smárason og Björn Baldursson í mánaðarferð til Suður-Frakklands þar sem flakkað var á milli klifursvæða. Fyrsta svæðið sem þeir heimsóttu heitir **Volx**. Á þessu svæði slúta flestar leiðir og eru mjög erfiðar. Þar voru

farnar nokkrar leiðir af erfiðleikagráðunum 6b (5.10b/c) - 7b (5.12a/b). Næsti áfanginn var **Cimai** sem er skammt norðan af Toulon og var dvalið þar í um vikutíma. Voru nokkrar leiðir rauðpunktaðar og voru þær af gráðunum 6a - 7a+. Þar á meðal var hin fræga og stórglesilega leið Rodeo 7a. Frá Cimai var ekið til **Sisteron** og þaðan til **Orgon**. Í Orgon var klifrað í viku og voru leiðirnar af erfiðleikagráðunum 6a - 7a og ein leið af gráðunni 7c sem Birni tókst að rauðpunkta. Að þessari viku liðinni var haldið á nýtt svæði hjá Buoux sem heitir **Font-Jouvale** en þar er bergið gróft og óslipað. Klifraðar voru leiðir á bilinu 6a til 7b. Þarna hittu þeir Snævarr Guðmundsson og Jón Geirsson og slógust í för með þeim til Grenoble þar sem Jón býr. Fór Jón með þá á eitt af heimasvæðum sínum, **Presles**, sem er u.þ.b. 250 m hátt klettabelti og nokkura km langt. Þarna er fjöldinn allur af fjölspannaleiðum og margar boltaðar. Á páskadag var leiðin Páskaliljurnar 5+ klifruð. Önnur leið var klifin daginn eftir sem hét Philflip og voru í henni spannar með erfiðleikum af gráðunum 6b - 6c. Að þessu loknu var Snævarri skutlað til Lux og síðan haldið til **Fontainebleu** og klifrað þar til að heimferð kom.

Jón Geirsson og Snævarr Guðmundsson voru einnig í klifurferð í S-Frakklandi á svipuðum tíma og þeir Björn og Stefán. Þeir fóru fyrst til klifursvæðis sem heitir **Russan**, en þar klifruðu þeir leiðir af gráðunum 6a-7b. Einnig var klifrað á öðrum þekktum og lítt þekktum svæðum, t.d. **Collias** og **Orgon**, uns þeir hittu þá Björn og Stefán í Buoux (sjá ofar). Í **Presles** klifu Jón og Snævarr leiðina Philflip, fyrri daginn og svo seinni daginn leið sem gráðuð er ED, en hún innihélt spannar af gráðu 6a+ 6c+ auk hreyfinga af 7a+.

Í ágúst hittust nokkrir Íslendingar í **Finale Ligure** á Ítalíu, en það voru Guðjón Snær Steindórssón, Snævarr Guðmundsson og Jón Geirsson og konur þeirra. Ákveðið hafði verið að klifra saman í nokkra daga áður en Guðjón héldi heim til Íslands. Guðjón var að ljúka þriggja vikna ferð um S-Frakkland og N-Ítalíu. Aðallega klifraði hann í **Cimai** og **Finale**, en kom einnig við í **Buoux** og **Cassis**, og

voru það leiðir af gráðunum 5+ - 6b. Snævarr og Jón fóru síðan til S-Frakklands og heimsóttu nokkur klifursvæði þar.

BANDARÍKIN

28. ágúst héldu fjórir félagar til Bandaríkjanna. Þetta voru þeir Stefán Smárason, Árne Birgisson, Árne G. Reynisson og Björn Baldursson.

Byrjað var á því að fara til **Boulder** í Colorado fylki. Þar rifjuðu menn upp ýmsar hreyfingar í klifurvegjum Cats Gym. Einnig voru klifursvæði í grenndinni skoðuð en vegna fyrirhugaðra áforna var ekið af stað til svæðis sem heitir **American Fork** í Utah, rétt austan við Salt Lake City. Þar var dvalið í nokkra daga og hinar ýmsu leiðir klifnar af gráðunum 5.10a - 5.12+ (5+ - 7a/b). Þetta svæði minnr einna helst á sum kalksteinssvæði í Evrópu.

Þaðan var svo haldið til svæðis sem heitir **City of Rocks** og er í Idaho fylki. Það svæði er þakið stórum granítblokkum og er mjög fallett, staðsett í 2000 m hæð og er því loftið gott og tært. Þarna var dvalið í viku og farnar leiðir af gráðunum 5.8 - 5.12b (5 - 7b). Á kvöldin var svo setið við varðeld og spjallað við klifra frá öllum heimshornum.

Frá City of Rocks var svo ekið til **Smith Rocks** í Oregon fylki sem er eitt þekktasta sportklettaklifursvæði Bandaríkjanna. Þar voru klifraðar fjölmargar leiðir en ber helst að nefna að Stefán klifraði leiðina Rawhide 5.11d (7a) „on sight“, Árne Birgisson fór Reason to be 5.11a (6c), Árne G. Reynisson fór Overbord 5.11b (6c+) og Björn Baldursson Chain Reaction 5.12c (7b+).

Frá Smith Rocks var haldið til **Yosemite** í Kaliforníu með viðkomu á svæði sem nefnist **Tuolumne Meadows**. Einnig var farin löng leið á tind sem heitir Cathedral. Í Yosemite var mikið klifrað og leiðir eins og Outer Limits 5.10c (6b) og Cookie Monster 5.12b (7b) farnar. Jafnframt var reynt við hina frægu leið Separate Reality. Þrjár lengri leiðir voru farnar á Cathedral Spire, þær voru: Higher Cathedral Spire 120 m, Braille Book

Frá klettunum sunnan við Hnappavelli, rétt austan við Fagurhólmsmýri. Ljós. Árne G. Reynisson.

5.8 (5) 280 m og Northeast Buttress 5.9 (5+) 350 m.

Frá Yosemite var haldið á svæði sem heitir **Owes River George** í Kaliforníu. Þar voru farnar leiðir af gráðunum 5.10a - 5.12b (6a - 7b).

Joshua Tree var næsti viðkomustaður en það svæði var ekki eins áhugavert og menn áttu von á. Var því haldið fljótlega þaðan til **Red Rocks** í Nevada fylki, rétt vestan við Las Vegas. Sökum vinnuframkvæmda var svæðið lokað, svo haldið var til **Virginia Gorge** sem er kalksteinssvæði í Arizona. Eftir fimm daga þar var aftur haldið til Red Rocks. Þar voru farnar margar leiðir og má þaðan helst nefna, að Árne G. fór leiðina Fear and Loathing 5.12a (7a+) og Björn B. fór leiðina Nothing's Shocking 5.13a (7c+).

Frá Red Rocks var stefnan tekin á **Indian Creek Canyon**. Þar voru farnar leiðir Super Crack 5.10b/c og Super Corner 5.12a, ásamt mörgum öðrum. Í lokin var farinn hinn þekkti kletturum Castleton Tower og var það góður endir á velheppnaðri þriggja og hálfsmánaðar ferð.

Enn frá Evrópu

Í september var Tómas Halldórssón á ferð í Frankenjura. Klifraði hann nokkrar leiðir gráðaðar á bilinu 5a - 6a.

Ýmislegt

Í sumar kom Reinold Messner hingað til lands á vegum austurríska sjónvarpsins ORF. Var verið að gera mynd um Draumalandið hans.

Upphaflega var ætlunin að fara til Tíbet en sökum erfiðra aðstæðna í landinu varð Ísland fyrir valinu. Var farið vítt og breitt um landið í fylgd Helga Ben og myndaðir helstu sögustaðir. Að sögn Helga var Messner hrifinn af landinu og hyggst koma hingað aftur í janúar '92 á leið sinni til Grænlands þar sem hann áætlað að ganga yfir Grænlandsjökul.

Nýjustu fréttir herma að þeir félagar hafi þurft að snúa við af jöklinum. Ísalfélagar mega eiga von á því að lesa í næsta riti (sem verður fyrr á ferðinni en nokkurn grunar!) stutt viðtal sem Haraldur Örn Ólafsson tók við kappann áður en hann fór til Grænlands.

Allir sem luma á efni sem ætti erindi á þessar síður eru hvattir til að hafa samband við umsjónarmenn fréttaþapstils. Munið að fréttaþapstillsinn verður ómetanleg heimild um klifur og fjallamennsku eftir því sem fram líða stundir.